

Onnen Toivotus Tovereilta Ja Tuttavilta

Martha Jokela ja Gust Salo sekä Lempi Backholm ja John Hautala

Jotka Perustivat Perhe-kommuunin Ja Viettivät Mahtavat Kaksoishäät Toveri Tuvalle Berkeleyssä, Calif., Kesäk. 25 P:nä, 1921.
Me Allaolevat Toverit Ja Tuttavat Toivotamme Heille Onnea Sekä Tarmoa Luokkataistelussa.

Mrs. Hautala
Mimmi Wilkman
H. A. Isotalo
Matilda & John Augusti
Aino Rauma
Seeli Stein
Tekla Peltomaa
Ida Rantala
Helmi Hipp
Lizzie & John Peters
Ida Ilvesta
Järvis & Perhe
Lydia & P. Hyrkäs,
I. & A. Luoma
W. Ekendahl
Oscar Tuomala
Hellen Hill
Hilja Ja Willie Saari
Elita Eko
Tyne Holma
Ida & Einar Nylund
Hulda & Viktor Korpi
O. Sirola & Perhe
A. Aalto & Perhe
Hilda & Victor Savola
Arthur Becky & Perhe
Andrew Becky
C. J. A. Matson & Perhe
Vaino Fors & Perhe
A. T. Anderson & Perhe

Elli Berglund
Tekla Luusua
Mrs. & Mr. Johnson
Mrs. & Mr. Harding
L. Nelson
A. Lucas & Perhe
Onni & Aina Luoma
Taimi & Alina Nurmi
Hanna & Abel Toivonen
V. Jalon Perhe
Hilma Saari & Lapset
Lydia Remell
Anna, Arne & Eeli Lohiluoma
John Kemp
Sigrid & Ernest Hakala
Vilho Keskinen
M. Haaga
Annie Salmela
Axel Lindholm
Ida Hendrickson
Sanni & Richard Kosky
Ivar Leaf
T. Kankkonen & Perhe
Ella & Alex Pulkkanen
Irja & Sylvia Haanpää
Jack Vesa
F. Nurmi
Sanni & A. Sjoblom
Elli & A. Joensuu
Chas. Jacobson

Ida Koivu
Elisabethi & C. Haglund
Jack Nylund
John Perälä & Perhe
J. Salin
Eino Jokela
V. Wilson
F. Hill Perheineen
Charles Wirtanen
Hilja & Vikki Matson
Mrs. & Mr. Granman
O. Koski Perheineen
J. Wallenius Perheineen
J. E. Hill & Co.
Eino Pisilä
Anni & W. Jeff
Hilja & E. Salo & Perhe
Maiju, Urho & A. Leino
Regina, Auroora & Uuno
August
Mari & Aaro Niska
J. Huotari
M. & O. Fraki
John Kalske & Perhe
Milda & Arthur Jacobson
S. & H. Joutsen
Ilona & L. H. Merilä
K. Hermanson
M. & C. Kauppi
John Ojala & Perhe

Oscar Envik & Perhe
Angus Eko
C. Hanson & Perhe
Ida Smith
Lydia & Chas. Maxim
Jenny & Alf. Reinberg
Fanny & Gust Ranta
Harold Ruhkonen
Otto Lantinen
Forsman & Hallitus
Oscar Salo & Perhe
N. M. Jyrinki
Fannie Koihla
Martha & W. Korhonen
August Holm
Lila Kolari
Aino Mikkola
Chas. Mäki
Alma & Frank Salo
Taimi Kurri
A. Haarala
Jennie & Axel Sundberg
Helmi & Otto Ojala
Mary, Väinö & H. Hermanson
Tauno, Thelma, M. & A. Ruis
Mrs. W. Penny
Selma & John Justen
Alice Lake
Mrs. & Mr. Haaga ja Perhe
Siiri Hänninen

Mike Pike
Chas. Pekonen
Lydia Siren
Viktor Heino & Perhe
H. Lehtinen
Mrs. & Mr. King ja Perhe
Mr. Häkkinen
Mrs. & Mr. Hartikainen
Lauri & O. Erickson
H. E. W. Landell
Aino & R. Suuronen
F. M. Onedut
Tynellin Perhe
M. Carlson ja Perhe
M. Smith ja Perhe
Mrs. & Mr. L. G. Wickman
Mrs. & Mr. Sekaden
Ellen Vainio
Armas Railo
Hilma & John Nylund
Hilma Erickson
Mrs. & Mr. Bloomquist
Anna & P. Hakkarainen
Mrs. & Mr. F. Hill
John Waklin
Sandra Siren
Ida Viitala
"Lentävän" Kuppikunta

Työväenjärjestöjen rakenne Venäjällä

On tarpeellista selvittää osottaa Venäjän unionien erikoinen luonne on monia voimavaroja niiden näytösten osan ja tärkeyden. Venäjällä eivät ole unionit rakennetut ahtaiden ammattirajojen mukaan. Metallityöläisten työskennellen esimerkiksi kutomotehtaassa, on kutomotyöläisten järjestön jäsen; puuseppä, joka työskentelee metallitehtaassa on metallityöläisten unionin jäsen. Tämä tarkoittaa sitä, että ei ainakaan kovaa työtä tekijä, vaan myös kirjantallijat ja teknikot, jotka työskentelevät metalliteollisuuden palveluksessa, kuuluvat metallityöväenjärjestöön.

Tällainen järjestömuoto oli sanan vaika perustaa. Kontorityöläiset ja teknikot, mutta erittävän viime mainitut, eivät halunneet mitään hinnasta tulla samaan järjestöön, tavallisten työläisten kanssa. Jotkut heistä selittivät, että se ei ollut kannista että oppikursin suorittaneet insinöörit sekaantuisivat ja häviäisivät suureen joukkoon. Mutta unionit päättäväisesti ja jyrkästi julistivat vastustavansa kaikkia ammattinimistöjä ("craft unions"). Insinöörit ja koko kontorihenkilökunta olivat pakotetut tulemaan proletariaanin riviin. Nyt metallityöläisten järjestö on osasto insinööreille ja mekaniikoille; samoin on kutomotyöläisten järjestössä, kemiallisten tuotannon työläisten järjestössä ja muissa.

Tuotantoinen vastustus tuli lääkärin taholta. He protesteerivat mitä vakavimmalla tavalla yhden unionin ajatusta vastaan, union, jossa lääkärit, sairaalain ja lääkemyymälöiden työläiset olisivat jäseninä. Olla samassa unionissa sairaanhoitajien kanssa, tai — mikä kauhistus! — pesijain kanssa, joka työskentelee sairaalassa jatkuvasti, se näyttyi lääkärin mielestä hävittäväksi tiedettä ja yliopistoa kohtaan. Mutta vallankumouksen tuli sulatti suurempikin ennakkoluuloja. Lääkärin ennakkoluulot sulivat yhdellä lailla. Tänäpäivänä he yhdessä sairaalain ja ambulanssi palvelustajain kanssa muodostavat yhden unionin: terveystyöläisten unionin. Tuotantolitto on Venäjällä rakennettu seuraavaan tapaan: paikallista vallankumousta vastaan. Siinä sällissodan päivinä voimakkaat työläisten järjestöt (Pietarissa ja

paikassa. Yhden kaupungin tai piirin komiteain yhteisessä kokouksessa valitaan piirikomitea. Tehtaiden työmaaedustajien konferenssissa kustakin osastosta valitaan osastokomitea ja kansallinen kongressi valitsee Tuotantoliton yleisen komitean. Yleisen komitean rahastoon menee 50 prosenttia kaikkien jäsenien jäsenmaksuista.

Tämän vertikaalisessa merkityksessä olevan unionin ulkopuolella on toinen unionien unio horisontaalisessa merkityksessä. Piireissä piiriunion virasto, osastoissa unionin neuvosto ja keskeillä yleisväenlän unionien neuvosto.

Työläisten kontrolli vallankumouksessa.

Marraskuun vallankumous voitti kirjottamalla viirinsä tämän tunnuslauseen: "Rauha, maata ja työläisten kontrolli."

Mutta meidän täytyy aina painaa mieleemme, että marraskuun vallankumouksen ensi aikoina työläisten kontrolli sisälsi ainostaan yksityisomaisuuden rajoittamisen, eikä sen hävittämistä. Tuotannon kontrollia ei voitu kokonaisuudessaan toteuttaa etukäteen ennenkin oli päätetty perinpohjaisesta kysymyksestä: Kuka on tehtaan isäntä?

Kun työläiset ottivat vallan käsiinsä marrakuussa 1917, he käsitelivät olevansa tehtaiden isäntä. Senjälkeen täytyi työläisten kontrollin muuttua ja siitä on tullut työläisten johto (hallinto). Mutta työläisten johto on uusi tuotannon järjestö; se muutti kaikki edelliset suhteet ja asetti uioille uusia ongelmia.

Marraskuun vallankumouksen jälkeen taloudelliset lakkokassat: työläiset, pannaan liikkeelle mahtavan voimansa, pakottivat työnantajat antamaan heille uudet palkkakatset. Jos työnantaja kieltäytyi hyväksymästä union vaatimuksia, hänen tehtänsä heti otettiin takavarikoon ja julistettiin yhteiseksi omaisuudeksi. o. kansallistutettiin. Lakko taloudellisena taisteluna katosi tämän kautta. Ei mitään muuta kuin poliittista lakkoja sen jälkeen enää syntynyt ja niiden kautta jotkut pienemmät ryhmät (kirjanpitaajat, insinöörit, lääkärit y.m.) yrittivät vastustaa marraskuun vallankumousta. Unionit eivät voineet jäädä välittämättömiksi näiden lakkojen suhteen, koska ne olivat tähdätty yhteiskunnallista vallankumousta vastaan. Siinä sällissodan päivinä voimakkaat työläisten järjestöt (Pietarissa ja

Moskovassa y.m.) päättäväisesti julistivat vastustavansa sellaisia lakkoja.

Huomatkamme tässä, että se oli juuri tämä kysymys näihin lakkoihin syynä, jotka olivat tähdätty vallankumousta vastaan, joka jakoi työläiset ja virkamiehet kahteen leiriin. Samalla kertaa kun kaikki työläiset — lukuunottamatta kirjainpaitajia — olivat marraskuun vallankumouksen puolesta ja vastaan kaikkia lakkoja, kaikki kauppalvelijat, pankkien työläiset ja kaikki tekemiset työläiset ja vapaiden ammattien edustajat olivat marraskuun vallankumousta vastaan. Moskovassa ja Pietarissa me näimme insinöörien olevan lakossa, lääkäreiden olevan lakossa; ja koot ollen kohdistettu työläisiä ja heidän vallattomaansa valtaa vastaan. Tämä luonnollisestikin perin pohjin ärsytti työläisiä ja se kului mikä silloin syntyi työläisten ja virkamiesten välille, on täytynyt vastustamaan viimeisten kuukausien aikana, eikä vieläkään täydellesti.

Ovatko unionit vieläkin tarpeellisia?

Mitä unionit edustavat sen jälkeen kun proletariaatti sai vallan käsiinsä? Ovatko ne todella tarpeellisia todelliseen tilanteeseen? Heti marraskuun vallankumouksen jälkeen jotkut olivat epäileväillä kannalla tässä kysymyksen suhteen. He järkeilivät tällä tavalla: Unionit olivat järjestetyt taistelemaan kapitalistien riiosta vastaan. Kun kapitalistien riisto on kerran hävinnyt, unionit tulisi hävitä ja myöskin. Niiden tulisi hävitä, sillä niiden tilalle on tullut poliittiset työläisten neuvostot, paljon suuremmat järjestömuodoita; ja ne kykenevät taloudelliset tehtävät myöskin järjestämään.

Toiset ajattelivat, että unionien tulisi hävitä tehäkseen tilaa tehdas- ja työmaakomiteoille. Mutta vallankumouksen kokemukset ja joukkojen tarpeet osoittivat, että sen sijaan, että unionit olisivat tarpeettomia sen jälkeen kun yhteiskunnallinen vallankumous on tapahtunut, ne ovat köyhälistön diktatuuriin tukipyytviä.

Alusta alkaen me olemme vetäneet rajaviivan tehdaskomiteain, unionien ja työläisten neuvostojen välille. Työläisten neuvostot ovat vallan organoja. Ne ovat työläisten diktatuuriin ilmaisumuotoja; ne ovat se muoto, minkä köyhälistön valtio on ottanut yhteiskunnallisen taistelun ratkaisemassa vaiheessa, muutokaudella kapitalismin ja kommunismin. Mutta valtio on ohimenevä ilmiö.

Valtion, neuvostovalian kuten valtion kaikissa muissakin muodoissa täytyy hävitä luokkien hävitessä. Jotkin lähemmäksi me pääsemme kommunismin sitä suuremmissa määrässä neuvostojärjestelmä laajentaa itseänsä, sen luonne köyhälistön puolustus- ja hyökkäysvälineenä katoaa, sillä tässä merkityksessä se voi olla olemassa ainostaan niin kauan kuin luokkataistelua kestä. Työläisten vallan valmistuessa neuvostojen painovoiman keskuspaiste poistuu ja siirtyy poliittiselta alalta taloudelliseksi alalle.

Vaikka neuvostojen toiminta hiljalleen aste asteelta siirtyy taloudelliseksi alalle unionien työ yhteiskunnallisen vallankumouksen ensi päivät alkaen täytyy olla tarkasti taloudellista laatua. Kysymys palkoista, työläisten työoloista on erottamaton osa itsestään tuotannosta. Maan tuottava voima, joka on työläisten käytettävissä, tulee erikoisten unionien huolenpidon alaiseksi. Järjestämällä työn ne järjestävät itse tuotannon; ne tulevat, niin sanoaksemme taloudellisen koneiston selkärangaksi. Näin ollen unionien tehtävä päivä päivä kasvaa ja työväenliikkeen tulevaisuus heti alkaen selvä. Jota kauemmaksi me eteneemme kapitalismin ja jota lähemmäksi me tulemme kommunismin, sitä suuremmissa määrässä unionit suojavat yhteen neuvostovalian taloudellisten organien kanssa, jolla on jo perustettu unionien avustamana ja siten muodostuu yhtäläinen taloudellinen organisiini, joka hoitaa työtä ja tuotantoa.

Sosialistisessa yhteiskunnassa unionien tehtävä muuttuu suuremmissa määrässä: kaikkien työläisten järjestömuodot menettävät erikoisen merkityksensä. Köyhälistön poliittinen puolue, unionit, poliittiset neuvostot kaikki yhdistyvät elimellisesti. Uusi ja verraton taloudellinen järjestö tuluaan luomaan, joka on yhdistys kaikkien niistä muodoista mitä työväenliike omaksuu.

Venäjän työväenunionien tehtävä.

Tämä on oleellinen tulos työväenliikkeen eri muotojen kehityksestä. Tämä kehitys on seuraus työväenjärjestöjen toiminnasta koko historialliselta aikakaudelta, jonka pituus ei voida tarkoin määrittellä, sillä se riippuu yhteiskunnallisen vallankumouksen kehityksestä, vallankumouksen, jonka tarkoituksena on ihmiskunnan vapauttaminen kapitalismin sorrosta.

Venäjän unionit, kuten kaikki muut

kin työväenjärjestöt huomaavat olevansa juuri sellaisia kuin kehitys edellyttää. Ymmärtäkäämme miten tämä liike toimii, luotelkaamme niiden tehtävät. Tässä on unionien tehtävät:

1. Ne määrittelevät palkat.
2. Ne muodostavat järjestöt, jotka johtavat teollisuutta (Kansantalouden neuvosto, komiteat jotka pitävät huolen tuotantolaitosten kansallistuttamisesta y.m.).
3. Ne määrittelevät työolot.
4. Ne muodostavat kaikki järjestöt joita tarvitaan työläisten suojelemiseksi.
5. Ne muodostavat armeijan muotiosaston kautta hankintajoukkueita. Näihin joukkueisiin kuuluu kymmenniä tuhansia työläisiä kaikissa maakunnissa ja ne samalla kuin varustavat elintarpeita puutteellaisiin kaupunkeihin tekevät myöskin agitaatiota talonpoikain keskuudessa.
6. Ne valitsevat jäsenet "talonpoikain ja työläisten tarkastuskomiteaan", joka ottaa osaa valtion organien kontrolliin.
7. Ne varustavat työläiset työväenteilla.
8. Ne muodostavat jäsenistönä kasvatuskeskukset.
9. Ne pitävät silmällä sitä, että työpakkoon käytännössä noudatetaan.
10. Toimien yhdessä ylempään kansantalouden neuvoston kanssa ja sen paikallisten organien kanssa, ne päättävät pääsääntöisistä taloudellisista menettelytavoista.
11. Ne ottavat osaa asuntojen jakamiseen ja hankkimiseen.
12. Ne lähettävät edustajansa kaikkien valtion komissioneihin.
13. Ne lähettävät edustajansa kaikkien valtion komissioneihin.
14. Organisaansa kautta ne pitävät silmällä järjestystä ja kuria tehtaissa ja työpaikoissa.
15. Ne valitsevat edustajansa "kultus kommuunin" y.m.

Yritin lueta kaikkia unionien toimia, mutta en voinut mainita niitä kaikkia. Jokaisen tulee painaa mieleensä sen, että unionit ovat syntyneet, kehittyneet ja yhdistyneet äärimmäisen kuuhunaan aikana, taistelujen kestäessä; unionit toimivat tarmokkaasti joka kerta kun Neuvostohallitusta uhkasi vaara. Ne muodostivat 70 prosenttia siitä johtavasta komiteasta, jonka jäsenet muodostivat puitteet armeijalle ja ne ovat aina esimerkiksi näyttäneet suurille sotilasjoukoille tarmoa ja ujuutta. Kansainvälisen imperialismin hyökkäykset, vastavallankumouksellisten aiheuttama jatkuva vaara sisältäpäin on pakottanut Venäjän

unionit äärimmäisiin ponnistuksiin, on pakottanut niiden lähettämään parhaat työntekijänsä eri rintamille taistelemaan. Venäjän unionit eivät ole vallan orgaaneja; siltä huolimatta niiden hyväksymät ponnit (jotka entimmäkseen koskevat työläisten elämää ja tointa) ovat päättävissä laadultaan ja asianomaiset vallan edustajat ottavat ne aina tarkoin huomioon. — A. Losofski.

ARGENTINA TARJOAA VILJAA SUOMELLE
Agencia Americana ilmoittaa Buenos Airesista tukholmalaisen toimijän unionit äärimmäisiin ponnistuksiin, on pakottanut niiden lähettämään parhaat työntekijänsä eri rintamille taistelemaan. Venäjän unionit eivät ole vallan orgaaneja; siltä huolimatta niiden hyväksymät ponnit (jotka entimmäkseen koskevat työläisten elämää ja tointa) ovat päättävissä laadultaan ja asianomaiset vallan edustajat ottavat ne aina tarkoin huomioon. — A. Losofski.

nimen Dardel & Hagborgin pyytäneen tarjousta 100,000 ruistonin hankinnalle. Sähkösanomassa mainitaan tämän tavaran olevan tarkotettua balttilaisia valtioita varten. Mikä "Svenska Dagbladet" on saanut tietää, on kuitenkin ostajana Suomen valtio ja ruotsalainen toimihmi esiintyy ainostaan välittäjänä tässä suuressa kaupassa. Jot ei kuitenkaan vielä liene päätetty. Valtion viljakonttorin johtaja maisteri Riihikallio, on ilmoittanut Argentinan konsulle odottavansa tarjousta. Tässä vaiheessa on kysymys täällä hetkellä.

PORTLANDIN

S. S. OSASTON NÄYTELMÄSEURA TOIMII
SUUREN VAUDEVILLE ILTAMAN
SUNNUNTAINA, 3 PÄIVÄNÄ HEINÄKUUTA

Ohjelmassa on Soittoa, Runoja, Laulua, Kupletteja y. m. hauskaa, m.m. Näytöskappale yhdessä näytöksessä.

Alkaa Kello 8 illalla. — Näytelmäseura.

ABERDEENIN

S. S. KLUBIN NÄYTELMÄSEURA ESITTÄÄ
SUNNUNTAINA HEINÄKUUN 3 PÄIVÄ
JÄRKYTTÄVÄN PERHEDRAAMAN, NIMELTÄ "UHRI"

Kolmessa näytöksessä. Kirj. Kaarlo Halme.
HENKILÖT:
OTTO HIRVOLA, kauppias ANTTI RANTALA
ALMA, hänen rouvansa MARY HENTILÄ
AUNE, heidän tyttärensä ELSIE LIIKKANEN
MARTTI MAJANIEMI, lääkäri W. ALAVA
SAMU KOLKKO, metsäkuningas J. LIIKKANEN
HAAPALA, talollinen W. TALO
MAIJU, palvelustyttö ALLA TANTTARI

ALKAA KELLO 8:30 TÄSMÄLLEEN.
Esitetään Hoquiamissa 10 päivänä Heinäkuuta.